Prospice*

Боятися смерті? — хрипіння в горлі відчути
І мли на лиці покров,
Коли сніговія і вітру бурхання люте
Є знак, що я надійшов
До місця, де ніч — у потузі своїй невситимій,
Де табір ворожий жде,
Де він стоїть, Архі-Страх у формі зримій;
Міцна людина, проте,
Повинна іти, бо впали всі перешкоди,
Досягнено всіх вершин,
Хоч треба ще бій вчинити: за все нагороди
Мені подарує він.
Був завжди боєць я; о битво остання, зухвала,
Найкращою будеш ти!
Не хочу, щоб очі смерть мені зав'язала
І мимо сказала повзти.
Ні, цілості хай заживу — і удар цей знесу я
Героєм давніх сказань,
І вмить за всю радість життя борги заплачу я
Співмірою тьми і страждань.
Бо смілому раптом найгірше найкращим стане,
Понура хвилина спливе,
Погасне виття, стихій лютування п'яне
Обернеться в світло живе
І миром стане воно, і нестиме онову,
І стане твоїми грудьми.
Моєї душі душе! Обійму тебе знову,
І — з Богом! — мовимо ми.

---

* Дивися вперед (латин.).